Gregorius I, Pont. Max: Dialogorum libri quattuor
Basel: Michael Furter, 1496, 1496 Seite 18

am tẽtationibus ipse pulsetur: qꝛ ⁊ hec ea
dem per quã populi multitudo diluitur.
a qua ꝓculdubio lateris inquinat̃. Nam
dũ sordes diluentiũ suscipit: quasi sue mũ
dicie serenitatẽ perdit. Sed hec nequaꝗ̃
pastori timẽda sunt: qꝛ deo subtiliter cun-
cta pensare tãto faciliꝰ a sua eripitur. q̃-
to misericordiꝰ ex aliena tẽtatiõe fatigat̃.

Q rector debeat esse bene agẽ-tibus per humilitatez socius et contra delinquẽtiũ vitia per ze-lũ iusticie erectus.

Capitulum. VI.

Sit rector bene agentibus ꝑ hu
militatẽ sociꝰ cõtra delinquen
tiũ vitia ꝑ zelũ iusticie erectus
vt ⁊ bonis in nullo se preferat:
⁊ cũ prauorũ culpa exigit: ptãtem ꝓtinus
sui prioratus agnoscat: quatenꝰ ⁊ honore
sub presso equalẽ se subditis bene viuen-
tibus putet. ⁊ erga ꝑuersos iura rectitudi
nis. nõ exercere formidet. Nã sicut in li-
bris moralibꝰ dixisse me memini. Liquet
qꝺ oẽs homines natura equales genuit:
sed variante meritorũ ordine. alios alijs
culpa postponit. Ipsa autem diuersitas q̃
accessit ex vitio diuino iudicio dispensat̃:
vt quia omnis homo eque stare nõ valet
alter regatur ab altero. Unde cuncti que
presunt nõ in potestatẽ debent ordinis: sꝫ
eqnalitatẽ pensare cõditionis. Nec prees-
se hominibꝰ gaudeãt sed prodesse. Anti-
qui etenim patres nostri. nõ reges homi-
num: sed pastores pecorũ fuisse memoran
tur. Et cũ dominꝰ Noe filijsqꝫ eius dice-
ret. crescite ⁊ mł'tiplicamini. ⁊ replete ter
ram: ꝓtinus adiunxit. Et terror vester et
tremor sit suꝑ cũcta animãtia terre. Quo
rũ videlicet terror ac tremor. quia esse su-
per animãtia terre precipitur. ꝓfecto suꝑ
homines esse ꝓhibet̃. homo quippe ani-
malibus brutis non autẽ hominibꝰ cete-
ris natura prelatus est. ⁊ iccirco ei dicit̃:
vt ab animalibꝰ ⁊ nõ ab hominibꝰ timea
tur quia cõtra naturã superbire est: ab eq̃
li velle timeri. Et tamen necesse vt rectõ-
res a subditis timeant̃ quãdo ab eis deũ
minime timeri deprehẽdunt: vt humana
saltẽ formidine peccare metuãt: qui diui-
na iudicia nõ formidãt. Nequaꝗ̃ nãqꝫ ꝑ-
positi. ex hoc quesito timore suꝑbiũt: in q̃
nõ suã gloriã: sed subditorũ iusticiam que
rũt. In eo enĩ qꝺ metũ sibi a ꝑuerse viuẽ-
tibꝰ exigũt. quasi nõ hominibꝰ: sꝫ anima-
libus dominant̃: qꝛ vicꝫ ex qua ꝑte bestia
les sunt subditi. ex ea debẽt etiã formidi-
ni iaceri substrati. Sed plerũqꝫ rector eo
ipso quo ceteris preeminet. elatione cogi
tationis intumescit ⁊ dũ ad vsum cuncta
subiacẽt. dũ ad votũ velociter iussa ꝯplen
tur dũ oẽs subditi. si qua bene gesta sunt
laudibꝰ efferũt. male autẽ gestis nulla au
ctoritate cõtradicũt: dũ plerũqꝫ laudãt et
qꝺ reprobare debuerant seductꝰ ab his q̃
infra suppetũt: suꝑ se animꝰ tollit̃ ⁊ dum
foras ĩmenso fauore circũdatur intꝰ veri-
tate vacuat̃: atqꝫ oblitus sui. innoces se
spargit alienas. talẽqꝫ se credit qualem se
foris audit. nõ qualẽ intus discernere de
buit. Subiectos despicit eosqꝫ equales si
bi nature ordine nõ agnoscit. ⁊ quos for-
te potestatis excesserit. transcẽdisse se etiã
vite meritis credit. Cunctis se existimat
ampliꝰ sapere quibꝰ se videt amplius pos
se. In quodã se quippe cõstituit culmine
apud semetipsum: ⁊ qui equa ceteris na-
ture cõditione cõstringit̃. exequo respice-
re ceteros dedignat̃. Sic qꝫ vsqꝫ ad eius
similitudinẽ ducit̃. de quo scriptũ est omne
sublime vidit. Et ipse est rex suꝑ vniuer-
sos filios superbie. Qui singulare culmẽ
appetetis ⁊ socialẽ vitã angelorũ despici
ens: ait. Ponã sedẽ meã ad aquilonẽ et
ero similis altissimo'. Miro ergo iudicio
intus foueam deiectionis inuenit dũ for
se in culmine potestatis extollit Aposta-
te quippe angelo similis efficitur. dũ ho-
mo hominibꝰ esse similis dedignat̃. Sic
saul post humilitatis meritũ: in tumorez
suꝑbie culmine potestatis excreuit. Per
humilitatẽ quippe prelatus est per super

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-ii-493/0338
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG